

מוסרה

כתב עת מבית "הלכה ומסורה" • חדש אב תשפ"ו • גיליון עא • שנה ו' • mosera7156287@gmail.com
מפעל "ארחות הלכה" מוסדות "שובי נפשי" תכב"ץ

דבר מו"ר ראש המוסדות

מו"ר כה"ר הגאון המקובל רבי עזריאל מנצור שליט"א
ראש מוסדות "שובי נפשי" תכב"ץ

הכרת הטוב

השקיעו בו כל סדרת המאריין, וחכמי הרבנים. ומן הראוי לאותו התלמיד שקנה מהם תורה וחכמת חיים, לזכור ולהזכיר מידי פעם את אותם הנקודות המיוחדות, הן בהנהגה והן בהתמסרות של המלמדים שלמד לפניהם, כדי להכיר את הטובה. שכן הקנאת הידיעה שקנה אותה התלמיד, היא נזקפת לאותו המורה מבלי ספק. ואל לו להיות מאותם אשר המושג של נשכחתי כמת מלב, טבועה עמוק בתוך נבכי לבם. ולכן אחוזים הם בדביקות במציאות, של אין זכרון לראשונים, וגם לא לאחרונים.

חובה שיתבונן האדם אם יש לו הכרת הטוב למלמדיו

והנכון לומר, כי לא כל מלמד משאיר את עומק הרושם בתלמיד. ואחת מהסיבות שיכולות להיות, מפני שהמלמד עצמו צריך הוא להתלמד אצל מלמד, בכדי להיות מלמד, ואין ללמד. אבל על כל פנים צריך האדם תחילה לבדוק את עצמו, אם בכלל יש לו חשיבה והתפעלות מאותם חכמי ישראל אשר עמלו עמו ועם תורת משה יומם ולילה, ובאו לידי חיבורים נוראים וכו'. או מדרגה יותר עליונה, והיא שמכח אותה ההתפעלות מהתורה, אזי היא מונעת את הכפיה מעצימת העין מדבריהם ומחיבורם, וממילא גם למעלה למעלה עד לתורת משה עולה ההערכה אליהם, ומשם היא מתחילה, מתוך אותה הנקודה של הכרת הטוב הנמצאת באדם.

חובת הכרת הטוב למרן הגר"י צובירי זיע"א

ואחרון חביב הלא הוא מורנו ורבנו הגאון האדיר אשר הותר והטביע חותמו בעם ישראל ובפרט ביהדות תימן הלא הוא מארי יוסף בן יעקב צובירי זצוק"ל אשר מדה של הכרת הטוב לכל מי שגמל עמו בכל ימי חייו, אזי הכיר לו כפליים לטובה ולברכה. ולכן מוטל עלינו לאחוז במדה זו של הכרת הטוב למארי, על פועלו הנפלא במשך כל ימי חייו לטובת הקהלה, עם כל המתשתמע מכך. אשר בדבריו הן בחייו והן במותו, הטוו עבורנו דרך חיים נפלאה, אשר היא מורה לנו את הדרך אשר אנחנו הולכים בה, ואת המעשה אשר עושים יום יום. תנצב"ה.

המדות המוטבעות באדם מתבטאות בהנהגותיו

המדות המוטבעות תוך האדם, הם אשר מביאות לידי ביטוי את התנהגותו עם עצמו, וכן בין אדם לחבירו. וכפי אותה ההשפעה התכונתית אשר רובצת בו, התוצאה תהיה שכך הם יהיו מעשיו ותגובותיו, והדבר הוא ניכר לעין כל, וברור מאוד.

מדת הכרת הטוב משקפת את אצילותו של האדם

לדוגמא כאשר נבוא אל אחת מהמדות הנעלות, שמשקפת את אצילותו של האדם, היא מדת הכרת הטוב בין אדם לחברו. וכאשר היא קנויה לו לאדם, ומוטבעת בו, אזי ההתייחסות של האדם הזה היא תהיה בהערכה חיובית, אל הגומל עמו חסד כזה או אחר בכל אופן, מבלי לנסות למצוא את החסרון, אשר על ידו ימצא איזו סיבה להביא את עצמו להמנע מעצם ההודאה על הטוב.

צריך להכיר רוב טובה למלמדיו

עתה הנה כאשר נבוא אל אותם האנשים אשר האדם פוגש בימי חייו, ונמנה את הזמנים אשר הוא שווה במחיצתם, ויהיה זה יותר מאשר הזמנים שהוא נמצא עם מולידיו, ויהיו אלה אותה השרשרת של חכמי הרבנים, אשר ישב לפנייהם ללמוד תורה וחכמת אלהים חיים.

המלמד מקנה לתלמידו את דרך המחשבה לכל חייו

האמת צריכה להאמר, כי כאשר המלמד הוא משפיע על התלמיד, לא רק את עצם הלימוד היבש בלבד בידיעת החומר, אלא גם מורה לו את הדרך למחשבה, ומטביע את חותמו ואת הרושם הטוב על התלמיד, אזי אין צל של ספק שאותו המחנך נשאר חקוק בזכרונו של התלמיד. ולא מן הנמנע שתמיד עולים וצפים תוך מחשבתו, אותם הרעיונות והליכי המחשבה אשר קנה ממנו. וענין זה מתחיל מהרגעים הראשונים ביותר של תלמיד שישב לפני המארי, מהנקודה הראשונה ביותר אשר חקוקה בדעתו של אותו התינוק. ואחר כן אצל המלמדים האחרים, עד שבא לאותה המעלה שהביא אותו המלמד האחרון, עד לכביכול לשלימות לימוד התורה בהבנה המלאה, ובמהלכי המחשבה. אזי בשרשרת הזאת של חכמי הרבנים, כל אחד ואחד מהם תרם לתלמיד הזה להתעלות מעליו לעליו. ולכן יש לאותו התלמיד את המחויבות של הכרת הטוב, בהשקעה הגדולה אשר

חמדה גנוזה

תשובה מאחד מחכמי תימן לא נודע למי מקדושים דין אמירת וידוי בבית הכנסת כשנמצאים שם חתן או אבל

מבוא

כפי אשר כתבנו בגליון הקודם כי בתוך כת"י זה מופיעה תשובה מחכם לא נודע אל מ"ו מוסא אלנהרי זצוק"ל אשר גם אודותיו לא מצאנו פרטים מזהים על האיש ומועשהו, ומכל מקום מלשון המשיב שכתב עליו "לגוברא רבה אביר הרועים אהובי כבוד מ"ו" אנו למדים שהיה ת"ח מופלג.

נושא התשובה עוסק בדיני אמירת וידוי, והעולה כי מארי מוסא אלנהארי חי בעיר קטנה ואנשים בה מעט, ולכך אף שבמקומות אחרים היו נוהגין להתפלל כל ז' בבית החתן או בבית האבל, בעירו היו מתפללים בבית הכנסת כדי שלא יתבטל המנין בבית הכנסת.

ונסתפקו אם בעיר כזו כשבא האבל לבית הכנסת יש לומר את הוידוי או לדלו, והרב הכותב למד מדברי רבינו השת"ז דהטעם דחתן הבא לבית הכנסת הציבור טפלים לו לפי שחתן דומה למלך משא"כ אבל אינו דומה למלך וכל הטעם שאין אומרים הוא כדי לא להגביר מדת הדין, ואם היה בבית האבל א"כ הוא עיקר והציבור טפלים לו, אך כשהוא בא לבית הכנסת הציבור עיקר, ודעת הרב המשיב דבאופן שהרגילות בעיר שהאבל מגיע לבית הכנסת, א"כ נדון בית הכנסת כבית האבל שאין הוא טפל שם, ולכך אין לומר וידוי. ותחילת התשובה פרסמנוה בחדש הקודם, וכעת אנו משלימים את המשך דברי הרב הכותב, ובו מציין הרב הכותב כי לא סמך על הוראתו לבד, אלא שאל כן לעוד ג' תלמידי חכמים, והם השיבו כדבריו גם כן כאשר תראה לפניך בעז"ה.

ואמנם יש במובא לפנינו עוד מה לפלפל ולהתבונן בדבריו, אך לא נמנענו מלפרסם הדברים, למען הקוראים הנכבדים, ותן לחכם ויחכם.

באבל וכו' אפילו כשהוא בבית התפילה, עבדין עיקר משאר הקהל וכו', ר"ל לפי שעיקר ההלכה נקטה לא בבית האבל וכו', משא"כ אם המנהג לילך להתפלל בבית הכנסת, לא מיקרי האבל אחרי רבים להטות. אלא אם יש חתן ור"ל שאפילו אם נוהגים שלא לפול כשיש אבל בבית הכנסת, אין נמנעים בשבילו לומר, ויכולים כל אחד ואחד לאמרו בביתו, כענין אצלינו שהמחמירים חוזרים לאמרו כל אחד בביתו מבית האבל. ומבית האבל ולא בצאתם מבית חתן. וי"א דוקא חיתרים על עשרה.....³

ושלמא מן שמיא יסגי על כללות ישראל.

ועוד שאלתי ג' תלמידי חכמים, אם יש חתן או אבל באיזו עיר קטנה, ואין שייך שיתפללו אלא בבית הכנסת, מהו שיאמרו הוידוי ונפילת אפים.

והשיבו שלא יאמרו הוידוי ונפילת אפים, ושלא יוציאו לא חתן ולא אבל משום כבודו, רק אם נודמן בלילי אשמורות צריכים לאמרם מכל מקום, מפני שהוא זמן מוגבל לכל ישראל, ר"ל חד ומיעאד⁴ להרבות בתחנונים ולהתוודות, וצריך לצאת החתן או האבל בעת הוידוי דוקא, ואם לא יצאו אין קפידא וחששא בחדש אלול דוקא.

ויובן לפי מ"ש הרב שתילי זיתים וזה לשונו: משא"כ

א. אלו שני מילים בערבית שתרגומם חד - גבול מסוים, ומיעאד - כמו מועד, הבא לבטא זמן קבוע ומוגדר מראש. המבטאים בל' ערבי את מה שכתב בלה"ק זמן מוגבל, שזה ביסוי בל'ע שהוא זמן מיוחד ומסוים. כלומר, לכל דבר יש את הגבולות שלו ואת הזמן המתאים לו, ואי אפשר לפעול בצורה בלתי מוגבלת או ללא סדר. ב. כאן חסדות כמה תיבות.

פסקי הלכות

שמועות חדשות* בהלכה ומנהג ממרן הגר"י צובירי זיע"א

ברכת הלבנה

כתב רבינו בסידור^א, אין מברכין על הלבנה אלא עד שיעברו עליה שבעה ימים מראש חדש, ונמשך זמנה עד ט"ו לחדש, ועל כן כל תוך זמנה זה, מהדרים לחכות ולברך עליה במוצאי שבת, שכל אדם מישראל מבושם ובבגדים נאים, וכן בחדשים תשרי טבת ואב שיש בהם תעניות ציבור, נהגו אבותינו שלא לברך עליה עד מוצאי התענית, היינו במוצאי כיפור, ובמוצאי תשעה באב, ובמוצאי עשרה בטבת וטוב להחמיר לברך עליה תמיד בציבור, כפי שאנו נוהגים במוצאי תעניות הנזכרים, כי ברב עם הדרת מלך. מאידך מובא בסידור מהדו"ח^ב שבימות החורף היו מקילים לברך על הלבנה אחר ג' ימים כפסק רבינו השת"ז (סי' תכ"ו ס"ק כ"ד). וא"כ חדש טבת מחד העיד שהמנהג להמתין, ומאידך הוא בכלל ימות החורף.

והעידו זקני בית הכנסת שהתפללו עם מרן זיע"א, שכאן בארץ הקדש לא היה ממתין למוצאי עשירי בטבת, היות והמנהג שהעיד שהמתין הוא בתימן שחדש טבת אינו מחדשי החורף, ולכן ניתן היה להמתין למוצאי התענית, אך כאן שיש חשש הפסד הברכה הקדים לברך אחר ג' ימים.

משך זמן אמירת קדיש על אב ואם

רבינו^ג אמר קדיש על אביו ועל אמו י"ב חדש^ד, עם זאת אמר שמי שלא ניהא ליה בשל הטעם הידוע^ה, יפסיק לומר שבוע לפני גמר השנה.

רב ששכח לספור ספירת העומר

נשאל רבינו^ו היות ונהוג בקהילותינו שהרב מברך "על ספירת העומר" ומוציא את הרבים ידי חובתם, ואירע שנאנס הרב ושכח, האם יש להקל שיוכל הרב להמשיך לספור בברכה מפני כבוד התורה^ז.

והשיב רבינו^ח "כבוד ה' יתברך עדיף מכבוד התורה" על כן יתן הרב לאדם אחר מהקהל שספר בברכה, לברך ולהוציא את הרבים.

יודע שיתפלל ערבית בשעה מאוחרת כיצד ינהג לגבי ספירת העומר

נשאל רבינו^ט גבי אדם שידע שיתפלל ערבית בשעה מאוחרת, אם יכול להקדים לספור ספירת העומר בצאה"כ, או שבכל אופן ימתין מלספור עד אחר תפילת ערבית.

והשיב רבינו^י דאם מתפלל בשעה ראשונה שאחר צאה"כ, עדיין הוא בכלל תמימות, וימתין לספור אחר ערבית. אך אם יודע שמתפלל יותר מאוחר מכך, יספור מיד ואין צריך להמתין עד אחר תפילת ערבית.

שמיעת שירים בימי העומר ובימי בין המצרים

נשאל רבינו^{יא} אם יש מה להתיר שמיעת שירים מוקלטים בימי העומר או בימי בין המצרים. והשיב שאין הוא נכנס לנדון אם הקלטה נחשבת ככלי זמר, אלא כיון שחכמינו קבעו שזמנים אלו הם זמנים של אבל, והמציאות מראה ששמיעת שירים אלו משמחת ומשכחת ההתבוננות במיתת תלמידי רבי עקיבא, שכמעט נשתכחה תורה מישראל. וכן משכחת האבילות על חרבן בית המקדש וגלות השכינה, א"כ ברור שיש לאסור אף שהקלטה לא היתה בזמנם, כי חכמינו כוונו לאסור ריבוי השמחה הנגרם מכך ולא את הכלי זמר דוקא.

א. כבר נודע בשערים המצוינים בהלכה הספר החשוב והנכבד "פסקי הלכות" למו"ה הגר"י צובירי אשר ערכו גם חקרו ירידינו הנכבד כה"ר הגאון רבי אליה קרואני שליט"א, ודבר שפתים אך למחסור בשבח ויקר מלאכתו הכבירה אשר החל בה עוד בימי השבעה של מרן רבינו זיע"א וכה לברך על המוגמר לחלקו ביעקב ולהפיצו בישראל, ותפס מקום של כבוד בבתי המדרשות, ובעקבותיו בס"ד נתבררו לנו עוד כמה שמועות ממרן רבינו זיע"א על כן העלנו אותם כאן לרגל יום השנה 26 למען יהיו שפתותיו דובבות בקבר. ב. ח"א עמ' תקעו שאלה זו הופנתה לרבי אברהם צובירי ונתבררה ע"י הרה"ג יוסף עראקי שליט"א, ששאל וזכיר אצל זקני בית הכנסת שבו התפלל רבינו זיע"א. ג. עמ' תנט הערה א' ד. כן העיד בנו רבי אברהם צובירי שליט"א. ה. כ"כ הכלבו סימן קיד, ובשלמי ציבור סימן ז כתב לבאר זאת ע"פ רבינו האר"י שאין הטעם באמירת הקדיש רק כדי להציל הנפש מגיהנם אלא כדי להעלות נפשו של הנפטר ממדרגה למדרגה בן עדן ועל כן יש לומר י"ב חדש. ו. כפי שהזכיר הרמ"א ביו"ד סו"ס שעי' והובא בפוסקים באו"ח סימנים קלב וקלג, היינו שרבים נוהגים לומר רק י"א חדש, או שמפסיקים לכמה ימים בחדש הי"ב, וטעמם מאחר ואמרו חז"ל כי משפט רשעים בגיהנם י"ב חדש, א"כ האומר על אביו או אמו י"ב חדש הרי הוא נראה כמחזיק אביו או אמו ברשיע, ולזה הורה רבינו דמי שרוצה להימנע מפני טעם זה מספיק שיפסיק לומר שבוע לפני גמר השנה. ז. ע"י כה"ר הגאון רבי יצחק מעלם שליט"א רב ואב"ד ביתר עלית, מתוך דברים אלו שחזר הרב במעלת מרן רבינו זיע"א באמרו כי פסק זה משקף את דרכו של מרן רבינו, כבוד ה' עולה על כל שיקול שהוא. ח. בשו"ת שבט הלוי ח"ג סי' צ"ז ועוד נטה להקל בזה יע"ש. ט. ע"י כה"ר הגאון רבי יצחק מעלם שליט"א רב ואב"ד ביתר עלית. י. כנ"ל.

שולחן הכבוד במעמד. הרה"ג יהודה מערבי שליט"א דיין, ראש כולל הוראה ב"שובי נפשי". הרה"ג בועז יוחנן שליט"א דיין, ראש כולל דיינות ב"שובי נפשי". הרה"ג שלמה עמר שליט"א אב

בית הדין ביתר, ראש כולל ברכת אשר. הרה"ג ישראל גרדי שליט"א רב קהילת שערי תבונה ביתר. הרה"ג יוסף חיים יונה שליט"א ראש כולל שולחן יוסף תל ציון, מחבר ספר שולחן יוסף. הרה"ג דוד שלום נקי שליט"א מרבני העיר דימונה, מחבר סדרת הספרים "בהלכה ובאגדה". הרה"ג משולם כהן שליט"א ראש מוסדות "לאהבה את ה'". הרה"ג יצחק יוסף שליט"א ר"מ בישיבת באר יהודה. הרה"ג בועז כדורי שליט"א מראשי בית המדרש תורת דוד ירושלים. מחבר ספרים: יכין ובעוז, באר בשדה, שו"ת דעה חכמה. הרה"ג הראל דנין שליט"א ר"מ בישיבת חזון עובדיה. הרה"ג נתנאל משרקי שליט"א ראש ישיבת תורת חיים בעיר אדם. הרה"ג שלמה כהן שליט"א נושא ונותן בישיבת קול יעקב, ביתר. הרה"ג אשר זרגרי שליט"א מזכה הרבים, רב קהילה באילת.

ביום חמישי י' תמוז התשפ"ו התקיים בהיכל הישיבה מעמד רב רושם, כינוס לכבודה של תורה, לרגל מינוי בוגר הישיבה הגאון הרב אלמוג לוי שליט"א, עם קבלת מינוי כתר הרבנות "המועצה האזורית יישובי חבל יבנה".

במעמד בראשות מו"ר ראש המוסדות כה"ר הגאון המקובל הרב עזריאל מנצור שליט"א. השתתפו ראשי הכולל כה"ר הגאון רבי שלמה תם שליט"א אב"ד הרבני ירושלים וראש כולל חושן משפט ב"שובי נפשי", כה"ר הגאון הרב זוהר עוקשי שליט"א, מראשי כולל הוראה ודיינות, וראש ישיבת "ברכת אברהם - פ"ת". כה"ר הגאון רבי נתנאל מנצור שליט"א מראשי הישיבה.

את בית המדרש גדשו אברכי הכוללים ב"שובי נפשי", אשר קול תורתם נשמע בבית המדרש יומם ולילה.

לכבודו של בעל השמחה התאספו והשתתפו בוגרי כולל הוראה ודיינות "שובי נפשי", אשר פיארו את

מחשבה כהלכה

כה"ר הגאון רבי נרי גיאת שליט"א
ראש כולל ברקת ורב קהילת 'אור יוסף' מודיעין עילית

איש על העדה

מסורת אבותינו המפוארת, כאשר באותה תקופה לא רבים אשר עמדו בפרץ להדריך את הדור בהשקפה הנכונה ובהתוויית הדרך העולה בית ה'.

ובענין זה אבקש להביא שני דוגמאות.

סיפר לי רבנו, שבזמן שהגיע לארץ היה מצב רוחני ירוד מאוד ובעיקר בדור הצעיר והבין שאם לא יתחנכו בתלמודי התורה ובישיבות הקדושות, אין סיכוי לעדה לשרוד את הגלים הסוערים של החילוניות, ולכן היה הולך בעצמו עם רבני הישיבות לדפוק בבתים ולבקש מההורים הצדיקים שרבים מהם לא הבינו לאן פני הדור הולך, והתחנן לפנייהם שישלחו את בניהם לישיבות הקדושות. ואמר לי שזכה להציל בזה רבים להישאר יראי השם.

עובדה נוספת, המלמדת על הערכתו העצומה לבני הישיבות הק' ולרבותיהם, בזמן שזכיתי להיכנס בברית האירוסין זכיתי והשתתף רבנו בשמחתנו יחד עם ראש הישיבה בה למדתי. ואף על פי שלא הכירו לפני כן, פתח בדברי שבח על ראש הישיבה זצוק"ל על טרחו בחינוך וגידול בני הישיבות, שיחד עם כל ראשי הישיבות בארץ מגדלים את דור העתיד של עדתנו החשובה, ובנוסף שיבח מאוד את בחורי הישיבה על לימודם בתורה יומם ולילה, שבזה מקיימים את העולם ושהם העתיד של האומה. ויחד רוב דיבורו בדרשה זו על שבח ותהילה ללומדי התורה הקדושה ועמליה. ואין ספק שציבור שומעי לקחו הפנימו את הדברים שנשא בכמה הזדמנויות שראיתי, ובודאי חלקם הצילו ילדיהם על ידי שליחתם לישיבות הקדושות.

לקוצר המקום אקצר במקום שאמרו להאריך. ויה"ר שזכותו תעמוד לנו ולכל ישראל ובפרט לבני הישיבות הק' שחיבבם כבבת עינו. ת.נ.צ.ב.ה.

נתבקשתי להעלות על הכתב מעט על דמותו הנשגבת של מורנו ורבנו הגרי"י צוביירי זצוק"ל אשר זכינו להתחמם מאשו הגדולה, זאת הודות לקירבה המשפחתית דרך הרבנית ע"ה (לבית גיאת) אשר עמדה לימינו במסירות, והיתה לו לעזר תמידי בכל פעלו הרב.

אקדים שבודאי אין בכוחי לכתוב על גדולתו העצומה בתורה, בעיון ובבקיאות מבהילה, ועל יראת השמים שבערה בו, עם מלחמתו להעמדת האמונה וההשקפה הנכונה לדברי חז"ל הקדושים, גם את דרכי הנהגתו כמלאך שלוח ממרום להציל את שארית הפליטה שהגיעה לארצנו הקדושה, אין ביכולתי להקיף, שהרי כננס אני בפני הענק. אולם פטור בלא כלום אי אפשר, ואנסה במילים ספורות להאיר זוית מדמותו, בעיקר בדברים שנוכל גם אנו ללמוד מדרכיו.

הפסוק בפרשת פנחס (במדבר כ"ז ט"ז) אומר: "יפקוד ה' אלוהי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפנייהם ואשר יבוא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם".

בכל דור היו בעם ישראל גדולי תורה ויראה ששתלן הקדוש ברוך הוא בכל דור, אבל ישנם יחידים הדורות שנתעלו מכל בני דורם שהיו לעם ישראל "מנהיגים". ההבדל בין תלמיד חכם עצום ל"מנהיג", אינו דוקא בגדלות בתורה, אלא גדלותו של המנהיג שהוא חכם הרואה את הנולד יותר מאחרים, ומנהלם ומנהיגם ומצילים מכל המכשולים והמהמורות המתחדשים תדיר.

ניתן לומר שבנקודה זו נתייחד מורנו ורבנו זצוק"ל בכך שזכה להיות "מנהיג" במלוא מובן המילה, ומלבד שזכה להנהיג את עדת ה' בגאון וברמה, סלל את הדרך עבור הדור הצעיר הגדל בארץ ישראל, להצילו מאוירת החילוניות שנשבה במלא עוזה, ולגדלו ולרומומו ולחנכו על ברכי התורה, להמשך

ה' לא יעזבנו בידו

כאלה ואחרות, מוצדקות ככל שיהיו.

מרן זיע"א, שהסכים לדברי האם. זימן את הבן לשיחה, ובמתק לשונו, שידל אותו לחדול מההתקרבות לאותה קבוצה, ואמר לו כי מוטב שישקיע את ימי נעוריו בלימוד, ויגדל לאילנא רברבא. בדבריו לא שח בגנותו של העומד בראש אותה קבוצה, רק הסביר לנער שיש לו לנצל את ימי הנעור ללמוד דברים יותר מהותיים, מאשר למלחמות אשר אחריתם מי ישרנו.

בני הקבוצה שראו כי תלמיד זה מדיר רגליו, ואינו משתתף בפעולותיהם כבעבר. יצרו קשר עם הנער והבינו כי הוא מדיר רגליו, מפני שכך הנחה אותו מרן זיע"א. משכך החליטו לטפול עליו עלילות דברים, ולתבעו בערכאותיהם על "הוצאת דיבה".

מרן זיע"א שקדש קדשים היה, נרעש ונלפת, היתכן כי יקרא לעמוד בפני ערכאותיהם, הוא לא היה מסוגל לחשוב על עמידה בפני בית המשפט בארצו אשר כל דיניו על פי דיני הגויים רח"ל, גם חילול ה' נורא כי יעמידו אדם במעמדו למשפט, בפני ריקים ופוחזים.

לבו הטהור לא יכל לשאת זאת, והוא העתיר לפני ה'

לבטל רוע הגזירה. והנה בהגיע ערב המשפט ומאום לא השתנה, עמד מרן זיע"א ליד המזוזה שבפתח חדרו בו היה ספון מתמיד ומתייגע בעמל תורתו הקדושה, והחל קורא פרק לז בתהילים "אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה וכו' והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים, דום לה' והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות" מתחילתו ועד סופו בדמעות שליש, בתחינה לפני יושב מרום כי לא יביאנו לידי בזיון

והנה שומע ה' תפילת הצדיק, פה קדוש, אשר כל ימיו לא ביקש על עצמו רק על הזולת, וכל ימיו היה הוא עבד לה', והוא כבן אצל אביו. ויהיה כי השחר עלה, הוא היום בו זומן מרן זיע"א למשפט, צרו אנשי המשטרה וכוחות הביטחון על ביתו של התובע, בעקבות מעשים שעשה. ולאחר דין ודברים נעצר האיש וריצה מאסר ארוך טווח ולא יצא ממנו עד אחר שנים רבות מהסתלקותו של מרן זיע"א לחיי נצח. למותר לציין כי תביעתו בוטלה, ולא נקרא מרן זיע"א לבית המשפט בהעדר תובע...

אכן בור כרה ויחפרהו, ויפול בשחת יפעל. ולא יאונה לצדיק כל אוון.

הטלפון בחדר מצלצל, החדר הוא חדרו של גאון רבני תימן בדור האחרון מרן הגר"י צובירי זיע"א אף שכינה בתפקיד רשמי, ומצודתו היתה פרוסה על כלל יהדות תימן, לא הסכים שלשכתו תהיה במשרדי המועצה הדתית, הוא ביכר לקבל את הציבור בביתו וביתו בביתו...

לשאלת הממונים על ממסד הרבנות, מדוע ישתנה חלקו משאר הרבנים, אשר להם לשכות קדש בבית המועצה הדתית. השיבם כי התימנים עוד מעת מושבם בתימן

מחפשים את המארי בבית, כי לא היו רגילים למשרדים ולשכות גבאים וחצרות, על כן אם ישכנוהו בלשכה במועצה יחפשוהו צאן מרעיתו בבית ובאין ומשלא ימצא שם ישובו בפחי נפש לביתם.

מתוקף מסירותו לציבור, דאג לייחד חדר בביתו ללימוד עם כניסה נפרדת מהרחוב, כדי לא להפריע את מנוחת בני הבית יתירה על המדה. ולתוכו היה מקבל את הבאים בעצמו, ללא גבאים אשר ברצונם יקרבו את האחד וירחקו את האחר, כשלא תמיד האמת נר לרגלם.

בחדרו התקין גם קו טלפון, לשם יכלו להתקשר השואלים הרבים, מבקשי עצה תלמידי חכמים לצד פשוטי עם.

עד היום נשמעים אנשי השכונה שדרו אליו בסמיכות עורגים ומתגעגעים לדמותו האהובה שהאחיבה שם שמים על הכל, באצילותו ובהופעתו ובהתייחסו לגדול וקטן עשיר ודך במדה שוה.

כן, שלום וברכה, עונה הרב לטלפון. מי מדבר? בקול צונן עונה לו המתקשרת, מדברים ממזכירות בית המשפט, הוגשה תביעה לבית המשפט על כבודו, בטענת הוצאת דיבה, והרב מוזמן לדיון שיתבצע בבית המשפט.

ובכן אותה תביעה נתקבלה בעקבות אשה מסויימת מבני השכונה, אשר בנה כנער בעת רתיחת דמים, נתקרב לאיזו קבוצה, שבראשה עמד אדם שפעל בנושא נפיץ מאד אשר העלה את חמתם של השלטונות, והתקבצו סביבו אנשים רבים מחמת היותו סוחף ובעל כריזמה מצויינת, ואם כי כוונתו היתה רצויה, אך מעשיו היו תוקפניים מאד, ויוצאים מגדר הרגיל.

האם בצר לה פנתה אל מרן זיע"א בתחנונים, כי ישוחח על לב בנה לעזוב את אותה כת, היא חפצה שבנה ישקיע את זמנו בלימוד, ולא במלחמות

איגוד בני הישיבות "מסורת" ק"ק תימן

ישועה באהל צדיקים

"שח כה"ר הגאון
רבי שלמה קרח זצוק"ל
כמה חודשים
קודם שנלב"ע
לפני שבע עשרה שנה
חשתי כאבים עזים,
לא יכלתי לתפקד לגמרי,
ביקשתי מהנהג
שקודם שניסע לביה"ח
ייקח אותנו
לציונו של הרב,
בתוך דקות ספורות
כל הכאבים התפוגגו
לא היה טעם להמשיך
לבית החולים
ועד היום לא טיפלתי
בבעיה הזו כי איננה"

אי"ה ביום חמישי ב' אב התשפ"ו
יומא דהילולא של מוריננו ורבינו עטרת ראשינו
גאון רבני תימן בדור האחרון

ניתן להעביר
שמות לתפילה

עד
יום שני כ"ח תמוז
0583200334
בין השעות
14:00-14:30
או למייל

mosera7156287@gmail.com

מרן רבינו **יוסף צובירי** זצוקל"ה
נתכנס לעצרת תפילה וזעקה לישועת הכלל והפרט

על ציונו הקדוש

בבית החיים ירקון - תל אביב

(גוש 6 אזור 9 שורה 16)

בשעה 18:30

אשר נודע כמקום המסוגל לרפואה שלימה, זיווגים, וזש"ק
ורבים נושעו בתפילתם

בהשתתפות גדולי תלמידיו שיעתירו בתפילה

למה להשאיר מאחורי? בא להצטרף לרבים שכבר נוסעו! הביטח את מקומך

גדרה

יציאה בשעה 17:30
0556748235

ראש העין

יציאה בשעה 18:00 בדיוק
0548532922

אלעד

יציאה בשעה 18:00 בדיוק
0504100599

רחובות

יציאה בשעה 17:30 בדיוק
0583200334

בעז"ה יצאו
אוטובוסים

<<<

(מקומות שמורים
בתאום מראש)

דרכי הגעה

ראש העין

קו 27 או 37
ומשם קו 21 או 21א
(נסיעה כחצי שעה)

בני ברק

קו 92 82 120 לתחנה ביה"ח בלינסון
ומשם קו 21 או 21א לבית העלמין
(כ-20 דקות בסה"כ)

ירושלים

קו 427 מתחנה מרכזית קומה 3 רציף 319
לכוון תחנת רכבת קרית אריה
משם קו 21 א' לבית החיים ירקון (כשעה נסיעה)